

कीर पु० कुल-संस्थाने अच् लख रः । १ संस्थानवति कोरका  
कारे सुशुतोक्ते देहस्यसन्निभेदे यथा  
“त एते सन्धयोऽष्टविधाः । कोरोदूखलबासुप्रतरतन्नसे-  
वनीवायसतण्डमण्डलशङ्खावर्ताः । तेषामङ्गुलिमण्णि-  
बन्धगुल्फजासुकूपरेषु कोराः सन्धयः” । “नामभिरैवा-  
लतयः व्याख्याताः” । कुल-घञ् । २ संस्थाने पु०

कीरक पु० कुल-संस्थाने खुल् लख रः । कलिनायाम् ।  
“कलिका कोरकः पुमानित्यमरोक्तिः प्रायिकाभिप्राया “को-  
रकं कुञ्जलेऽपि स्यात् कक्कोलकमृणालयोः” विश्वोक्तेः  
तेन “सद्यपहरन् विचकार कोरकाणि” माघे ह्येव  
प्रयोगः “कोरकोऽस्त्री कुञ्जले स्यात्” मेदि० । २ कक्कोले  
श्मृणाले च विश्वः । ४ चोरनामपन्धद्रव्ये जटाध० । ततः  
तारका० संजातेऽर्थे इतच् । कोरकित जातसुकुले त्रि०

कीरङ्गी स्त्री० कुर-अङ्गच् गोरा० ङीष् । १ सूक्ष्मैलायाम्  
(कोटणशाङ्क) अमरः २ पिप्पल्यां राजनि०

कीरदूष पु० कोरं संस्थानं दूषयति दूषे रथ्यन्तात् अण् उप०  
स० । (कोदो) ख्याते व्रीहिभेदे अमरः । “निशार्घाटक  
यवगोधूमकोरदूषेत्यादि” सुशु० “श्यामाककोरदूषात् त-  
क्रं पित्याकसक्तुभिः” सुशु० । खुल् । कोरदूषकोऽप्य-  
त्रार्थे । “ईशोभविता लोको युगान्ते पृथुस्थिते । व-  
स्त्राणां प्रवरा शाखी धान्यानां कोरदूषकः” भा० व० १६० अ०

कील पु० कुल-संस्थाने अच् । १ शूकरे २ म्ले (भेला) अमरः  
३ कोडे ४ शनिग्रहे ५ चित्तके (चिता) ६ अङ्गुपालौ ७ आ-  
लिङ्गने मेदि० । ८ देशभेदे पु० व० ० ग० श० ८ । अस्त्रभेदे पु०  
धर० “नेटान् धीवरकन्याजाते १० जातिभेदे ब्रह्मवै० पु० ।  
११ नटभेदे “कस्यामादयाक्रीडश्चत्वारस्तस्य चात्मजाः ।  
पाण्डुश्च केरलश्चैव कोलशोलश्च पार्थिवः । तेषां जन-  
पदाः स्कीताः पाण्डुराः कोलाः सकेरलाः” हरिव० २३ अ० ।  
१२ मरिचे न० राजनि० १३ चव्ये (चद्र) वैद्य० । १४ तोलक  
परिमाणे वैद्यकम् । १५ कर्कभू उच्चै स्त्री० गौरा० ङीष् ।  
तस्याः फलम् अण् तस्य लुक् । १६ वदरीफले न० कर्कभू श-  
ब्दे विष्टतिः “वदरीषडशाकारोद्वहः स्वच्छफलभवेत् ।  
अटव्यामेव सा घोश्टा कोलवोश्टेति योच्यते” सूभूतिः  
“हस्तिकोलिगौपघोश्टा घोश्टा च वदरीच्छदा । शृगाल-  
कोलिः कर्कभूः” रत्नकोषः “आद्यकोलतलितप्रका-  
शनैः” । “यः कोलतां बल्लवताश्च बिभ्रत्” भावः । कोल-  
द्वन्द्वं सुश्रुते अक्लवर्गे उक्तः । तच्च वाक्यं १३३४० दृश्यम्  
कीलका पु० कुल-खुल् । १ अङ्कोठद्वे, राजनि० २ वज्र-

वारद्वेषे जटाधरः (कांकला) च शगन्धद्रव्यभेदे, ४ मरिचे,  
५ कक्कोले च न० अमरः ।

कीलकन्द पु० कोलद्वय कन्दोऽस्य । महाकन्दभेदे राज-  
नि० “कोलकन्दः कटूष्णश्च क्रमशोयविनाशनः । वस्ति-  
च्छर्हि प्रश्मनः विषदोषानिलापहः” राजनि०  
कीलकर्कटिका स्त्री० कोलद्वय कर्कटिका । मधुखर्जूरि-  
कायां राजनि०

कीलघीश्टा स्त्री । वदरीभेदे सुभूतिः । [ द्रव्ये अमरः ।  
कीलदल न० कोलं वदरीफलमिव दलमस्य । नखीनामगन्ध-  
कीलगिरि पु० दक्षिणदिक्स्थे पर्वतभेदे “क्षुत्सुं कोलगि-  
रिश्चैव सुरभीपट्टनं तथा” भा० स० ३० अ० सरदेवदत्ति-  
णदिग्विजये । कोलाचलादयोऽप्यत्र । कोलाचलमङ्ग-  
नाथेति तस्य विशेषणं तत्पर्वतस्थितत्वात् [ उच्ये चारा०  
कीलनासिका स्त्री० कोलस्य शूकरस्य नासिकेव । रङ्गिणी-  
कीलपुच्छ पु० कोलस्य शूकरस्येव पुच्छोऽस्य । कङ्कप-  
क्षिणि चारा० । [ राजनि०

कीलमूल न० कोलं वदरीफलमिव मूलमस्य । पिप्पलीमूले  
कीलम्बका पु० कुल-अम्बच् चोष्ठबन्धः संज्ञायां कन् । न-  
न्वीभिन्ने अलाबूप्रभृतिससुदाये वीणायाः अवयवे भरतः  
कीलवल्ली स्त्री० कोलोवराह इव वल्ली तल्लोमतल्लशुङ्गावत्त्वात् ।

गजपिप्पल्याम् राजनि० । २ शूकरपादिकायां राजनि०  
कीलशिवि स्त्री कोलपादाकारा शिम्बिरस्याः । (आलक-  
शीति) ख्यातायां शूकरपादिकायां लतायाम् । वा ङीष् ।  
“कोलशिवि समीरणी शुद्ध्या कफघातहृत् । शुक्रा-  
ग्निसादकहृत्त्या रुचिकृत् बद्धविडुं गुरुः” इति भावप्र०  
कीला स्त्री कुल-ज्वला० ण टाप् । १ पिप्पल्याम्, २ चव्ये (चद्र)  
मेदि० ३ कोलिद्वेषे शब्दरत्ना० । ४ कोलापुरे च

कीलाच पु० व० व० । देशभेदे शब्दरत्ना०  
कीलापुर न० दक्षिणदेशप्रसिद्धे लक्ष्मीदेव्याः स्थाने पुरभेदे  
कीलाविध्वंसिन् त्रि० कोलां पुरभेदे विध्वंसितं वस्तुं शीलमस्य  
विशब्देन धातोरन्यार्थपरत्वम् । पर्वतवासिनि स्त्रेच्छभेदे,  
“एवं पालयतस्तस्य स्त्रेच्छाः पर्वतवासिनः । कोलावि-  
ध्वंसिनः प्राप्ताः” इति देवीभागवतम् । “कोलाविध्वंसि-  
नस्तथेति” देवीमाहा० । कोलाशब्दः कोलाहलवाचकस्तथा  
च कोलाहलेनैव राज्यविध्वंसं ये कुर्वन्ति । २ तेषु च ।  
कीलाहल पु० कुल-घञ् तमाहलति अच् । बद्धविधे दूर  
गामिन्यव्यक्ते शब्दे अमरः “दीघं भेरीनिनादेन स्फुट-  
कीलाहलेन वै” राभा०